

Meie eesmärk misjonäridena

Vanem D. Todd Christofferson

Uute misjonijuhatajate seminar 2008

Mõtisklege, mille poolest erineb järgmistes näidetes misjonär, kes keskendub meie eesmärgile misjonäridena, misjonärist, kes keskendub vaid misjonäride tegevustele:

1) Kui misjonärid lähtuvad oma eesmärgist, õpetavad nad inimesi viisil, mis aitab õpetataval tõeliselt mõista evangeeliumi ja seda, miks nad peaksid parandama meelt. Kui misjonärid aga ei keskendu oma eesmärgile, võivad nad hakata õpetama pelgalt selleks, et nädala jooksul kindel õppetundide arv täis saada. Sel juhul püüavad nad õppetunniga ühele poole saada, selle asemel et Kirikuga tutvuja meele ja südames olevat süvenenult kuulata ja talle vastata. Nad pigem jagavad infot kui pakuvad päästmist ning need on Kirikuga tutvuja (ja misjonäri) jaoks kaks väga erinevat kogemust.

2) Misjonärid, kes lasevad oma eesmärgi silmist, võivad „avada oma suu” ja püüda leida teatud arvu inimesi, keda õpetada, ilma et otsiksid ja kuulaksid Vaimu tunnetamiseks, kes on nende vestluse ajal avatud Püha Vaimu mõjule. Leidmine keskendub arvudele, ilma et püüeldaks usulepöördumise poole.

3) Ilma misjonäride eesmärgita muutub päevaplaneerija pigem ajakava ja kokkusaamiste märkimise kalendriks. Ent kui esikohal on eesmärk, saab päevaplaneerijast tööriist, mis tagab, et kõik see, mis peab tulemuse ehk usulepöördumise ja ristimise saavutamiseks juhtuma, on tõepoolest kindlaks tehtud, meelde jäetud ja saab iga Kirikuga tutvuja puhul ka rakendatud. Muidu võib misjonär hakata ekslikult arvama, et tema edu mõõdupuu on hõivatus.

4) Misjonär, kes mõistab oma eesmärgi, otsib iga päev võimalusi toituda rõõmuga Jumala sõnast, kuna ta uurib pühakirju kindla eesmärgiga. Ta otsib vastuseid nii Kirikuga tutvujate kui ka enda hinges peituvatele küsimustele. Ta püüab leida juhatust, kuidas Kirikuga tutvujaid õpetada ja meelt paran-

dama innustada. Ilma selle eesmärgita on misjonär isiklikust ja kaaslasest ühisest pühakirjauurimisest tõenäoliselt vähem vaimustunud. Ta võib selleks küll aja võtta, kuid selles puudub sära, mis võiks hiljem õpetamisel avalduda ilmutuse ja prohvetliku ettekuulutamise vaimuna. (Vt Al 17:2–3; 43:2; ÕL 11:21, 25–26.)

5) Misjonär võib kutsuda inimesi rutiinselt Kirikusse, kuna usub, et see on miski, mida misjonärid peavad tegema. Ent kui misjonär usub tülilingeliselt oma eesmärgi, siis mõistab ta, et Kiriku koosolekutel osalemine on esmaoluline selleks, et Kirikuga tutvujas tekiks soov saada ristitud ja rajada alus, et evangeeliumi lepingute rajal lõpuni vastu pidada. Kui lõppeesmärk on silme ees, on kutse tulla Kirikusse palju pakilisem ning viis, kuidas hingamispäeva olulisust ja viimse aja pühade pühapäevaste teenistuste olemust selgitatakse, on sootuks erinev. Misjonär annab kutse edasi palju veenvamas vaimus kui muidu.

Palun ärge jätke kahe silma vahele „Jutlusta minu evangeeliumi” esimest peatükki ja sealset küsimust: „Mis on minu kui misjonäri eesmärk?” Kui misjonärid on võtnud omaks eesmärgi tuua inimesi taastatud evangeeliumi põhimõtete ja talituste kaudu Kristuse juurde, mõistavad nad, et misjonitöö ei ole programm, see on aade – Isa, Poja ja Püha Vaimu ülim eesmärk. Nad mõistavad, et nad pole müügimehed ega tehnikud, vaid jumaliku volituse saanud õigemeelsuse õpetajad. Nad mõistavad, et ainus viis, kuidas saada ses maailmas osa lepitavast armust ja päästmisest, on nende kaudu ja Kiriku kaudu, mida nad esindavad, milleks on Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik. Nad mõistavad, miks on nemad ja see töö vajalik ja teevad Isa tööd usinasti. Nad on nagu Moosia pojad, kes õpetavad „Jumala väe ja volitusega” (vt Alma 17:3).

Arutelüküsimused:

1. Kuidas saab misjonär kindel olla, et tema tegude ajendiks on tema eesmärk misjonärina?
2. Kuidas mõjutab misjonitöö eesmärgile keskendumine seda, kuidas tehakse igapäevaseid misjonäride toiminguid?
3. Kuidas aitab viimane lõik teil mõista teie kui misjonäri tegevuste igavikulist olemust?